

Synodalność we wspólnotach

Nasza wspólna droga

Posługiwanie we wspólnocie małżeństw Équipes Notre-Dame opiera się na kolegalności i odpowiedzialności. Praktyka synodalności daje możliwość wykorzystania wszystkich talentów, którymi Bóg obdarzył powołanych do służby dla tej cząstki Kościoła i do podejmowania najlepszych decyzji.

HELENA I PAWEŁ KUKOŁOWICZOWIE

Na synod powszechny ogłoszony przez papieża Franciszka można spojrzeć na wiele różnych sposobów. Obecność pedagogii synodalnej w ruchu duchowości małżeńskiej Équipes Notre-Dame chcemy przedstawić odwołując się do słów Ojca Świętego wygłoszonych podczas Mszy św. inaugurującej XVI Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów. Papież powiedział m.in. tak: „Także i my, rozpoczynając tę drogę, jesteśmy wezwani, by stać się ekspertami w sztuce spotkania. Nie w organizowaniu wydarzeń, czy rozważań teoretycznych nad problemami, ale przede wszystkim w poświęcaniu czasu na spotkanie z Panem i promowaniu spotkań między sobą”.

Zatem w centrum drogi synodalnej jest spotkanie między sobą i spotkanie z Panem. Celem każdego takiego spotkania powinno być odkrycie tego, co w tej chwili Bóg mówi do nas, jaką wskazuje nam drogę, abyśmy pokonali kolejny odcinek drogi ku świętości.

Zasiądźmy razem

Ruch gromadzi małżeństwa, które pragną dążyć do świętości, korzystając

Helena i Paweł Kukołowiczowie z Ruchu Équipes Notre-Dame

z łaski sakramentu małżeństwa. To nasza wspólna droga. Idziemy razem i Ruch proponuje konkretną pomoc w realizowaniu tego celu. Regularna modlitwa osobista, małżeńska, medytacja Słowa Bożego i rekolekcje zbliżają nas do Boga. Duchowość małżeńska to codzienne życie zgodne z Ewange-

Celem każdego spotkania powinno być odkrycie tego, co w tej chwili Bóg mówi do nas, jaką wskazuje nam drogę, abyśmy pokonali kolejny odcinek drogi ku świętości.

lię. Do tego potrzeba modlitwy, wzajemnego słuchania. Regularna praktyka „zasiądźmy razem”, czyli dialog pod okiem Pana, jest narzędziem które proponuje Ruch. Rozpoczynając go powinna modlitwa, w której serca małżonków otwierają się na działanie Ducha Świętego, skłania do otwartości i szczerości. Zaskakujące jest, że wiele małżeństw na początku drogi w Équipes Notre-Dame, słysząc

o zasiadaniu mówi: My ze sobą ciągle rozmawiamy. Gdy jednak podejmą trud zasiadania odkrywają, że zasiadanie to coś innego: łaska? metoda? Zapewne wszystko razem.

Pisząc o zasiadaniu, chciałobyśmy zwrócić uwagę na jeden aspekt niezwykle ważny, do odkrycia którego małżonkowie często dochodzą latami. Zwykle na początku, zasiadanie, jest wykorzystywane do załatwienia swoich spraw, wylania żalów, wyrażenia złych emocji, próby zmiany małżonka na takiego jakim chciałobyśmy go mieć. Tymczasem zasiadanie jest wspólnym spotkaniem Pana i wsłuchaniem się w Jego ożywiający głos.

Gdy dojrzewamy, dostrzegamy, że zasiadanie jest wyrazem naszej troski o drugą osobę, jest delikatnym, pełnym empatii wskazywaniem na drogi jakimi powinniśmy iść, aby spotkać Boga. Tę myśl pięknie wyrażają słowa błogosławionej Maria Qudrocchi skierowane do jej męża Alojzego: „Bądź stale czujny, nie wpadaj w duchową drzemkę, bo staniesz się letni, a potem zabraknie ci odwagi i ulegniesz wielu innym słabościom. Będą one jak małe kamyczki budować mur →

między tobą a mną, co gorsza – między tobą a Bogiem”. Tak, zasiadanie jest najbardziej podstawową formą synodalności realizowaną w małżeństwie.

Kapłan doradca

W Ruchu Équipes Notre-Dame rys synodalności przejawia się w sposób szczególny w roli kapłanów towarzyszących poszczególnym ekipom, czyli wspólnocie od 4 do 7 małżeństw, spotykających się raz w miesiącu.

Ksiądz w ekipie nie jest liderem, moderatorem, jest doradcą duchowym, tym który z tytułu sakramentu kapłaństwa wskazuje drogi, bez

Czasami, gdy podejmowane są trudne sprawy, prowadzi to do nadmiernego wzrostu temperatury dyskusji. Wtedy pada propozycja adoracji Pana Jezusa.

„Poprosiliście waszych kapłanów, aby pochylili się nad tajemnicą chrześcijańskiego małżeństwa. Pozwólcie mi również was (was, którzy poprosiliście mnie osobiście, żeby zrozumiał wielkość małżeństwa) poprosić o podjęcie refleksji nad wielkością kapłańskiego

Istotą tych weekendowych rekolekcji jest odnowienie życia duchowego ekipy, spojrzenie na drogę jaką przebyła i umocnienie w charyzmacie Ruchu.

Ważnym wydarzeniem w czasie tych rekolekcji jest zasiadanie w ekipie, które ma podobny charakter do zasiadania w małżeństwie. Oczywiście modlitwa jest obecna na całych rekolekcjach. Czas zasiadania dodatkowo jest wspierany modlitwą grupy osób przed Najświętszym Sakramentem. Ekipa dzieli się w duchu miłości tym co jest dobre, co umacnia. To okazja do wypowiedzenia ukrytych urazów, słabości, oczekiwań, które wcześniej nie zostały odkryte. Zwykle te rekolekcje przynoszą dobre owoce. To spotkanie między sobą w obecności Pana owocuje nowymi siłami do podążania drogami świętości we wspólnocie, którą małżeństwa stworzyły w pełnej wolności.

Okiem odpowiedzialnych

Chcielibyśmy zakończyć nasze rozważania na temat synodalności w Équipes Notre-Dame, patrząc na to zagadnienie z perspektywy odpowiedzialnych. Decyzje odnośnie całego Super-Regionu są podejmowane w ekipie Super-Regionu, czyli w grupie 6 małżeństw i księdza doradcy duchowego.

Ustalamy program spotkania i tematy, które będziemy rozważali. Wszyscy uczestnicy spotkania, najczęściej po ustaleniach dokonanych w małżeństwie, wyrażają swoje zdanie na dany temat. Podejmowanie decyzji przez odpowiedzialnych zasadniczo odbywa się na zasadzie konsensusu. Nigdy nie podejmujemy decyzji na zasadzie głosowania. Jednakże czasami, gdy podejmowane są trudne sprawy, prowadzi to do nadmiernego wzrostu temperatury dyskusji. Wtedy, jeżeli tylko znajdujemy się w miejscu, w którym jest Najświętszy Sakrament, pada propozycja adoracji Pana Jezusa w tabernakulum.

Nasze doświadczenie jest takie, że zawsze po modlitwie udaje się dojść do porozumienia. Pan działa!

HELENA I PAWEŁ KUKOŁOWICZOWIE

Dziękczynienie po nie zawsze łatwych rozmowach

narzucania ich małżeństwom. Słowo „doradca” niesie za sobą treść, która ma silny związek z dobrze pojętą synodalnością.

Tak o roli kapłana doradcy duchowego mówi dokument „Kapłan doradca duchowy i towarzyszenie duchowe w Équipes Notre-Dame: „Kapłani wnoszą w życie ekipy bezcenną łaskę płynącą z sakramentu kapłaństwa, nie pełniąc funkcji kierowniczych. Z tej racji są nazywani doradcami duchowymi. Kapłan doradca duchowy jest wybierany przez członków ekipy spośród kapłanów prawnie pełniących posługę kapłaństwa zgodnie z Kanonem 324 Kodeksu Prawa Kanonicznego”.

Taka rola kapłana w ekipie niesie za sobą wielką wartość dla obydwu stron. Tak wyraził to ks. Henri Caffarel, założyciel Ruchu Équipes Notre-Dame:

powołania. Nie zrozumcie mnie źle, nie gonię za ludzką sympatią, ale za dogłębnym zrozumieniem tajemniczej mocy naszego sakramentu”.

Czyż te słowa nie stają z całą mocą w opozycji do tego co nazywamy klerykalizmem, przeciwieństwem synodalności? Czyż tak określona rola kapłana, jeżeli tylko on zaakceptuje siebie w tej roli, nie daje wielkiej szansy na spotkanie Pana we wzajemnym dialogu?

Rekolekcje „5+”

Zasiadanie, od którego rozpoczęliśmy nasze dzielenie się na temat synodalności w Équipes Notre-Dame znajduje swoje szczególne miejsce również w ekipie. Po około pięciu latach uczestniczenia w Ruchu każda ekipa powinna odbyć rekolekcje, które nazywamy „5+”.